

ЛЮБОМИР АНТОНОВИЧ ПИРІГ ДО 85-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Любомира Антоновича Пирога, академіка НАМН України, члена-кореспондента НАМН України, доктора медичних наук, професора, засłużеного діяча науки і техніки, лауреата Державної премії України, ми знаємо багато років, хто більше, хто менше, але і нині він для нас, як і в минулі роки, — шляхетна людина з відчутним випромінюванням великої внутрішньої енергії, гідності, інтелекту і доброти. Л.А. Пиріг є гідним представником когорти видатних лікарів України. Крім найвищого професіоналізму, йому притаманні такі риси, як висока громадянська позиція, особливе ставлення до людей, і не лише хворих, але його найбільше хвилює майбутнє рідної України.

Л.А. Пиріг, не покладаючи рук, працював на ниві клінічної та теоретичної медицини. Епоха сприяла розвиткові й виявленню його потенціалу громадянина, організатора громадського життя медиків. Він сам був будівничим своєї долі.

Ще у шкільному віці Любомир Пиріг вирішив стати лікарем — і став ним. Після закінчення з відзнакою Львівського медичного інституту доля визначила йому шлях від практичної клінічної роботи до наукових спостережень, їх аналізу та узагальнень. З його ім'ям, як

першого головного нефролога МОЗ України, ініціатора створення й президента Української асоціації нефрологів, пов'язана організація нефрологічної служби в Україні. Він був ініціатором та під його керівництвом проведені численні семінари, створена багата методично-інформаційна література, національний підручник та посібники з нефрології, регулярно проводилися Всеукраїнські конференції. З його ж ініціативи організована перша в Україні кафедра нефрології (згодом — нефрології і нирковозамісної терапії) у Національній медичній академії післядипломної освіти імені П.Л. Шупика.

Науково-практичними пріоритетами діяльності академіка Л.А. Пирога стали: концепція клінічної еволюції гломерулонефриту, наукове обґрутування доцільності санаторно-кліматичного лікування гломерулонефриту в умовах Південного берега Криму, застосування ренопротекторної терапії при хронічній хворобі нирок.

Багатьом імпонує громадянська заангажованість Любомира Пирога, успадкована, наскільки можна судити з його спогадів, від попередніх поколінь роду Пирогів. Його громадянська позиція проявилася не лише в медицині — в очолюванні ним у різні часи лікарських, громадських організацій, у численних медико-публіцистичних статтях, але й у його діяльності як народного депутата Верховної Ради України I скликання, виступах у пресі із загальногромадянських питань. І тут він завжди був принциповим і послідовним патріотом-українцем.

Чи не кожна людина має якісь свої уподобання. Такі захоплення, з одного боку, відкривають багатства душі людини, з іншого — дозволяють розуму й серцю дослідника мандрувати найвіддаленішими куточками багатих надбань історії та культури людства. Досить переглянути широкий спектр його публікацій із філателістичної україністики, тематику його філателістичних експозицій — і навіть важко уявити собі, наскільки глибоко треба відчувати історію, літературу й мистецтво України, наскільки треба розуміти філателістичний матеріал, щоб усе це зіставити й у такий спосіб висвітлити. Для Любомира Антоновича філателія — захоплення, але за витратою часу, за глибиною необхідних знань — це його цілеспрямована і постійна праця.

Люди дотепер довіряють Л.А. Пирогу багато справ, тому що знають про його працездатність і високу відповідальність як Лікаря, як Громадянина, як Людини. Він користується заслуженою повагою й любов'ю серед українців.

Шановний Любомире Антоновичу, вітаючи Вас з ювілеєм, щиро зичимо Вам міцного здоров'я, творчої наснаги і натхнення. Упевнені, що на нас чекають нові й численні Ваші звершення.

З повагою,
Ваші колеги та учні,
редакція журналу «Урологія»